

ศึกษาลักษณะพฤกษศาสตร์ของตะไคร้ต้นในเขตภาคเหนือตอนบน
Study of Botanical Characteristics of *Litsea cubeba* Pers. In Upper North of Thailand

นายวชิรพล บำเพญอยู่ ^{๑/}	นายมนเทียร แสนดะหมื่น ^{๗/}
นายไว อินตี๊แก้ว ^{๑/}	นางสาวฉัตรนภา ข่มอาวุธ ^{๔/}
นางวิมล แก้วสีดา ^{๑/}	นางกัญญา เกาะกาลาง ^{๕/}
นายนัด ไซยมคง ^{๒/}	นางสาววิลาสลักษณ์ ว่องไว ^{๖/}

บทคัดย่อ

จากการศึกษาลักษณะทางพฤกษศาสตร์และข้อมูลการออกดอกออกผลของตะไคร้ต้น (*Litsea cubeba* Pers.) จากแหล่งต่างๆ ดังนี้ พื้นที่ป่าบ้านแม่เจ่น อ.เมืองปาน จ.ลำปาง พื้นที่ป่าใน ต.หมอกจำเป๊ จ.แม่ฮ่องสอน ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ แม่จอนหลวง จ.เชียงใหม่ และจังหวัด เชียงราย ๒ แห่ง คือ ในสถานีพัฒนาการเกษตรที่สูงตามพระราชดำริบ้านปางขอน และศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรที่สูงเชียงราย พบว่าต้นตะไคร้ตันที่ทำการเก็บตัวอย่างไม่มีขันที่ผิวใบ จึงจัดอยู่ในสาย พันธุ์ *Litsea cubeba* var. *cubeba* โดยพบตะไคร้ตันได้ที่ระดับความสูง ๙๐๐-๑๔๐๐ เมตรจาก ระดับน้ำทะเล และยังพบว่าต้นตะไคร้ตันที่นำลงมาปลูกที่ศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงราย ระดับความสูง ๔๒๐ เมตรจากระดับน้ำทะเล สามารถเจริญเติบโตและติดผลได้ การศึกษาองค์ประกอบและ ปริมาณน้ำมันหอมระเหยจากผลต้นตะไคร้ตัน พบว่าองค์ประกอบที่สำคัญของน้ำมันหอมระเหยจาก ตะไคร้ตันคือ Geranial และ Citral b ส่วนปริมาณน้ำมันหอมระเหยจากแหล่งศูนย์วิจัยเกษตรหลวง เชียงใหม่แม่จอนหลวง มีสูงที่สุดคือ ๔.๓๔ เปอร์เซ็นต์ และที่ ต.หมอกจำเป๊ จังหวัดแม่ฮ่องสอนมี น้อยที่สุดคือ ๓.๔๕ เปอร์เซ็นต์

^{๑/} ศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงราย

^{๒/} ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรแม่ฮ่องสอน

^{๓/} ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรลำปาง

^{๔/} ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรที่สูงเชียงราย

^{๕/} ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่

^{๖/} สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๑

คำนำ

ตะไคร้ตัน *Litsea cubeba* Pers. เป็นพืชสมุนไพร มีการนำมาใช้ประโยชน์อย่างกว้างขวางทั้งในและต่างประเทศ เป็นไม้ผลัดใบหรือกิ่งผลัดใบสูงถึง ๑๐ เมตร เปลือกตันเมื่ออ่อนมีสีเขียวต่อมากจะเปลี่ยนเป็นสีเทาแก่ มีแต้มประ ผิวเรียบ ใบมีขนาด ๕-๑๔ x ๑.๕-๕ เซนติเมตร รูปไข่แคบหรือรูปหอกปลายสอบเข้า ฐานใบแหลม ด้านล่างมีนวลสีเทา ดอกสีเหลืองสดออกเป็นช่อคลุมแน่น มี ๔-๖ ดอก ผลขนาด ๐.๕-๐.๗ เซนติเมตร กลมสีเขียวอมเหลือง สุกมีสีดำ ก้านผลยาวประมาณ ๐.๕ เซนติเมตร พบทว่ไปในที่โล่งแจ้ง ทุกส่วนของพืชเมื่อยังมีกิ่นคล้ายตะไคร้ ใช้เปลือกและรากรักษาไข้ ผลเป็นเครื่องเทศ ยารักษากระเพยาน้ำมันจากผลและใบใช้ในงานอุตสาหกรรมยา (ไชমอน, พินดา และวีลัวรอน, ๒๕๔๓) ทางด้านสายพันธุ์ของตะไคร้ตัน พฤษภา (๒๕๔๖) ได้ศึกษาลักษณะทางสัณฐานของตะไคร้ตันจากแหล่งต่างๆ จังหวัดเชียงใหม่ ๒ แห่ง คือสถานเกษตรหลวงอ่างขาง และอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ จังหวัดน่าน คืออุทยานแห่งชาติดอยภูคา สามารถแยกตะไคร้ตันออกได้เป็น ๒ variety คือ *Litsea cubeba* var. *cubeba* และ *Litsea cubeba* var. *formosana* (Nakai) Yang & P.H.Huang ซึ่งมีลักษณะแตกต่างกันที่การมีน้ำมันที่ผิวใบ สีและปรานี (๒๕๔๔) ได้ทำการทดลองกลั่นน้ำมันหอมระ夷จากผลตะไคร้ตันด้วยการเก็บผลตะไคร้ตัน ๒ กิโลกรัม กลั่นเป็นเวลา ๒ ชั่วโมง ให้ปริมาณน้ำมันหอมระ夷เฉลี่ย ๓.๐๕% และได้ศึกษาองค์ประกอบในน้ำมันหอมระ夷โดยเทคนิคแก๊สโครมาโทกราฟี (GC) พบรูป Citral ปริมาณสูงถึง ๔๙.๖% limonone ๒๕.๓% ประเทศไทยพบตะไคร้ตันบนภูเขาสูงในภาคเหนือ ชาวบ้านนิยมน้ำมามะสำหรับดื่มน้ำมันหอมระ夷โดยการนำน้ำมันหอมระ夷มาต้มกับน้ำแล้วดื่มน้ำที่ได้ หรือรับประทานกับน้ำพริก น้ำมันตะไคร้ตันสามารถใช้เป็นส่วนผสมน้ำมันเหลืองตะไคร้ตัน ใช้ทำแก้ฝักช้ำ แก้ปวดเมื่อย หรือสูดดม สำหรับผู้มีอาการภูมิแพ้ได้ดี ฤทธิ์ทางเภสัชวิทยายับยั้งเชื้อแบคทีเรีย เชื้อรา ยับยั้งการเต้นผิดจังหวะของหัวใจ ปัจจุบันผลผลิตตะไคร้ตันที่นำมาประรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ได้เก็บเกี่ยวมาจากป่าธรรมชาติทั้งหมด ทำให้มีความสามารถขยายการผลิตให้มากเพียงพอ กับความต้องการของตลาด นอกจากผลผลิตตะไคร้ตันจากป่าธรรมชาติไม่เพียงพอแล้วยังมีโอกาสที่ปริมาณจะลดลงเรื่อย ๆ

การทดลองนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะทางพฤกษาศาสตร์ทางการเกษตร และข้อมูลพื้นฐานอื่นๆ ของตะไคร้ตัน เพื่อให้ทราบถึงการเจริญเติบโต สภาพแวดล้อมและพันธุ์ ลักษณะตะไคร้ตันในแต่ละพื้นที่ เปอร์เซ็นต์น้ำมันหอมระ夷จากแหล่งต่างๆ เพื่อเป็นข้อมูลแนวทางสำหรับการใช้ประโยชน์ต่อไป

วิธีดำเนินการและอุปกรณ์

อุปกรณ์

- การสำรวจได้แก่ เครื่องมือวัดตำแหน่งพิกัด (GPS) สมุดบันทึก และกล้องถ่ายภาพ ป้ายชื่อ
- การเก็บตัวอย่าง ถุงพลาสติก ปากกาเคมี กระดาษตัดกิ่ง

วิธีการ

๑. ทำการสำรวจตะไคร้ตันที่พบในแหล่งธรรมชาติ ในพื้นที่ จ. เชียงราย แม่ฮ่องสอน ลำปาง และเชียงใหม่
๒. บันทึกลักษณะต่าง เช่น รูปร่างลักษณะ สี ขนาดของใบ ดอก และผล การออกดอก การติดผล ศึกษาการเจริญเติบโต
๓. ศึกษาข้อมูลทางพฤกษาศาสตร์ทางการเกษตร และการใช้ประโยชน์ บันทึกข้อมูล พร้อมถ่ายรูป

สถานที่ทำการวิจัย

ศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงราย อ.เมือง จ.เชียงราย ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรที่สูงเชียงราย อ.แม่สรวย จ.เชียงราย ศูนย์วิจัยเกษตรหลวง แม่จันหลวง จ.เชียงใหม่ และพื้นที่ทำการสำรวจ ตะไคร้ตันในแหล่งธรรมชาติจังหวัดลำปาง และจังหวัดแม่ฮ่องสอน

ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย ตุลาคม ๒๕๕๔ – กันยายน ๒๕๕๗

ผลการทดลองและวิจารณ์

สำรวจตะไคร้ตัน ระยะเวลา ๓ ปี คือตั้งแต่ ตุลาคม ๒๕๕๔-กันยายน ๒๕๕๗ ได้ทำการสำรวจในหลายพื้นที่ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน มีรายละเอียดดังนี้

๑. จังหวัดเชียงรายใน อ.อำเภอเมือง ตำบลห้วยขมภู, อ.แม่สรวย ตำบลวี
๒. จังหวัดลำปาง อ.เมืองปาน ต.แจ้ช้อน, อ.瓜 ต.ปงเตา
๓. จังหวัดแม่ฮ่องสอน อ.เมือง ต.พาบ่อง และ ต.หมอกจำเป
๔. จังหวัดเชียงใหม่ อ.แม่แจ่ม ต.แม่น้ำจาร

จากการสำรวจพบตะไคร้ตันตั้งแต่ที่ความสูง ๙๐๐ เมตรจากระดับน้ำทะเล ในเขตบ้านแม่แจ่น ต.แจ้ช้อน จังหวัดลำปาง จนถึงที่ระดับความสูง ๑๓๐๐-๑๔๐๐ เมตรจากระดับน้ำทะเล ในเขตบ้านแม่จันหลวง ตำบลแม่น้ำจาร อ.อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ โดยจะพบต้นตะไคร้ตันขึ้นเป็นกลุ่มใกล้กัน นอกจากนี้ยังพบว่าต้นตะไคร้ตันที่นำลงมาปลูกที่ศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงราย ระดับความสูง ๔๒๐ เมตรจากระดับน้ำทะเล สามารถเจริญเติบโตและติดผลได้ดี

จากการบันทึกการเจริญเติบโตการออกดอกของตะไคร้ตันในรอบปีพบว่า ตะไคร้ตันเริ่มแห้งช่อดอกในช่วงเดือนตุลาคม ในเดือนมกราคมดอกตะไคร้ตันเริ่มบาน เริ่มติดผลขนาด ๑ มิลลิเมตร ในช่วงเดือนมีนาคม ในช่วงเดือนพฤษภาคมผลตะไคร้ตันพัฒนามีสีเขียวอ่อน มีขนาด ๔-๔.๕ มิลลิเมตร แต่ยังพบช่อดอกใหม่ที่ยังไม่บาน ในช่วงเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม ผลตะไคร้ตันแก่จัดมีสีเขียว-เขียวเข้มมีขนาด ๖-๘ มิลลิเมตร ผลสุกเปลี่ยนเป็นสีดำในช่วงเดือนกันยายน

เดือนตุลาคม

เดือนมกราคม

เดือนมีนาคม

เดือนพฤษภาคม

เดือนสิงหาคม

เดือนกันยายน

ภาพที่ ๑ การพัฒนาดอกและผลของตะไคร้ตัน

จังหวัดเชียงราย

ในปี ๒๕๕๕ ได้สำรวจตะไคร้ตัน ในพื้นที่สถานีพัฒนาการเกษตรที่สูง ตามพระราชดำริบ้านปางขอน เลยไปจนถึงบ้านผลลัพธ์ ตำบลห้วยชุมภู อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย อุณหภูมิจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ๑,๓๐๐-๑,๔๐๐ เมตร ตะไคร้ตันไม่พุ่มหรือไม่ยืนต้น สูง ๓-๑๐ เมตร ลำต้นอนมีเปลือกสีเขียว เป็นรูปไข่ (elliptic) โคนใบเรียบแหลม (acute) ขอบใบเรียบ ปลายใบลักษณะปลายแหลม (acute) หรือปลายเรียวแหลม (acuminate) ผิวใบทึบส่อง ด้านเรียบ แผ่นใบขนาด $3\frac{1}{2} \times 10-16$ เซนติเมตร (ภาพที่ ๒) ดอกตะไคร้ตันเป็นแบบแยกเพศ แยกต้น (dioecious) ชุดดอกแบบช่อกระจะ (raceme) เกิดที่ซอกใบ และปลายยอด ผลมีเนื้อแบบ berry มี ๑ เมล็ด ขนาด $0.5-1 \times 0.5-1.2$ เซนติเมตร (ภาพที่ ๒) ผลสุกมีสีดำ ระยะเวลาออกดอกช่วงเดือนตุลาคม-มีนาคม ระยะเวลาติดผลช่วงเดือนมีนาคม-กันยายน

ภาพที่ ๒ ลักษณะใบและผลตะไคร้ตันในพื้นที่บ้านปางขอน จังหวัดเชียงราย

พื้นที่บ้านดอยช้าง ตำบลวารี อ.แม่สรวย จ.เชียงราย ได้สำรวจตะไคร้ตัน ในเขตพื้นที่ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรที่สูงเชียงราย (วารี) ความสูงจากจากระดับน้ำทะเล ๑,๓๐๐ -๑,๔๐๐ เมตร ทำการสำรวจตะไคร้ตัน พบรากษณะเป็นไม้พุ่มหรือไม้ยืนต้น สูง ๓-๕ เมตร ต้นตะไคร้ตันที่พบมีขนาดเล็กกว่าตะไคร้ตันในพื้นที่บ้านปางขอน จังหวัดเชียงราย ลำต้นอนมีเปลือกสีเขียว เมื่อแกจะมีสีน้ำตาล-เทา ผิวเกลี้ยงเรียบ ใบเดี่ยวเรียงตัวแบบสลับ (alternate) ขนาด $3.5-4.5 \times 10-12$ เซนติเมตร (ภาพที่ ๓) ดอกตะไคร้ตันเป็นแบบแยกเพศ แยกต้น (dioecious) ชุดดอกแบบช่อกระจะ (raceme) เกิดที่ซอกใบ และปลายยอด ผลมีเนื้อแบบ berry มี ๑ เมล็ด ขนาด $0.5-0.5 \times 1.0-1.2$ เซนติเมตร (ภาพที่ ๓) ผลสุกมีสีดำ ระยะเวลาออกดอกช่วงเดือนตุลาคม-มีนาคม ระยะเวลาติดผลช่วงเดือนมีนาคม-กันยายน

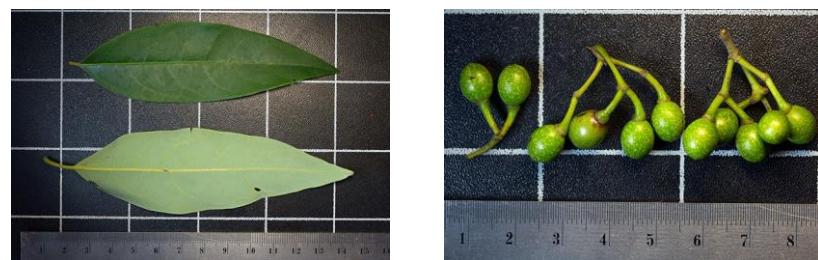
ภาพที่ ๓ ลักษณะใบและผลตะไคร้ตันในพื้นที่บ้านดอยช้าง จ.เชียงราย

จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ในปี ๒๕๕๖ ได้สำรวจต้นไคร้ตัน ในพื้นที่บ้านนาป่าแปក ไปจนถึงบ้านรักษ์ไทย ตำบลหมอกจำแป๊ อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน สูง ๙๕๐-๑,๑๐๐ เมตรจากระดับน้ำทะเล พบรากตันตะไคร้ตันที่พบมีลักษณะเป็นไม้พุ่มหรือไม้ยืนต้น ต้นไม้ใหญ่มากนัก สูง ๓-๕ เมตร ลักษณะโดยทั่วไป ลำต้นอนุมีเปลือกสีเขียว แกะมีสีน้ำตาล-เทา ผิว กิ่งยื่อยเรียบ ใบเดี่ยวเรียงตัวแบบสลับ (alternate) ใบใบเรียบ แผ่นใบรูปไข่ (elliptic) โคนใบรูปแหลม (acute) ขอบใบเรียบ ปลายใบลักษณะปลายแหลม (acute) หรือปลายเรียวแหลม (acuminate) ผิวใบทึบสอง ด้านเรียบ แผ่นใบขนาด ๓.๕-๔ x ๑๑-๑๒.๕ เซนติเมตร (ภาพที่ ๔) ดอกตะไคร้ตันเป็นแบบแยกเพศ แยกต้น (dioecious) ชุดดอกแบบช่อกระจะ (raceme) เกิดที่ซอกใบ และปลายยอด ผลมีเนื้อแบบ berry มี ๑ ๐.๗-๐.๘ x ๐.๘-๑.๐ เซนติเมตร (ภาพที่ ๕) ผลสุกมีสีดำ ระยะเวลาออกดอกช่วงเดือนตุลาคม-มีนาคม ระยะเวลาติดผลช่วงเดือนมีนาคม-กันยายน

๔ ม ล ๓ ด

๑ ๙ ๗ ด

ภาพที่ ๔ ลักษณะใบและผลต้นไคร้ตันในพื้นที่บ้านนาป่าแปក จ.แม่ฮ่องสอน

จังหวัดลำปาง

สำรวจต้นไคร้ตันในพื้นที่จังหวัดลำปาง พบรากตันมีการกระจายตัวในพื้นที่ ๓ แห่ง คือ เขตบ้านแม่แจ่ม ต.แจ้ช้อน อ.เมืองปาน จ.ลำปาง บ้านแม่ส้าน ต.บ้านดง อ.แม่เมะ จ.ลำปาง และ บ้านบ่อสีเหลี่ยม ต.ปงเตา อ.งาว จ.ลำปาง แห่งที่พบรากตันพื้นที่เป็นป่าดิบเข้าที่ระดับความสูง ๙๐๐-๑,๒๐๐ เมตรจากระดับน้ำทะเล พบรากตันอยู่เป็นกลุ่มๆ กระจายตามเส้นทาง บริเวณตามหุบเขา และอยู่ในป่าลึกทำให้ยากแก่การวัดและเก็บข้อมูล

ไคร้ตันในเขตบ้านแม่แจ่ม ตำบลแจ้ช้อน อำเภอเมืองปาน ลักษณะพื้นที่เป็นป่าชื้น ระดับความสูง ๙๐๐-๑,๐๐๐ เมตร จากระดับน้ำทะเล ชาวบ้านปลูกไร่กาแฟ ไม้ผลเมืองหนาว และพืชผัก พบรากตันอยู่เป็นกลุ่มๆ กระจายตามเส้นทาง แต่อยู่บริเวณหุบเข้า ยากแก่การวัดและเก็บข้อมูล ตะไคร้ตันในเขตบ้านแม่แจ่ม ได้รับการรับกวนน้อย เนื่องจากชาวบ้านยังไม่ได้นำต้นไคร้ตันมาใช้ประโยชน์ ส่วนมากที่พบเป็นต้นเดี่ยว ลำต้นสูงใหญ่ มีเส้นรอบวงลำต้น ๓๙-๔๓.๕ เซนติเมตร ใบตะไคร้ตันเป็นแบบใบเดี่ยวเรียงตัวแบบสลับ (alternate) ก้านใบเรียบ รูปร่างใบเป็นแบบ lanceolate คือมีลักษณะเหมือนใบหอก ค่อนข้างยาว ส่วนโคนใบกว้างกว่าส่วนอื่นๆ ขนาดใบ กว้าง ๓.๕-๖.๒ เซนติเมตร ยาว ๑๓.๕-๒๐.๐ เซนติเมตร ความยาวก้านใบ ๑.๒-๒.๐ เซนติเมตร หลังใบสีเขียว ท้องใบมีสีเขียวอ่อน (ภาพที่ ๕) ชุดดอกแบบช่อกระจะ (raceme) ดอกมีลักษณะเป็นช่อ สันๆ รวมกันเป็นกระจุกตามกิ่ง ดอกสีขาวนวล ผลมีลักษณะกลมสีเขียว มีกลิ่นหอม ขนาดผลกว้าง ๐.๕-๐.๘ เซนติเมตร ยาว ๐.๖-๑.๐ เซนติเมตร (ภาพที่ ๕) เมื่อแก่จะเป็นสีน้ำตาลดำ ระยะเวลาออกดอกช่วงเดือนตุลาคม-มีนาคม ระยะเวลาติดผลช่วงเดือนมีนาคม-กันยายน

ภาพที่ ๕ ลักษณะใบและผลตระไคร้ตัน ในพื้นที่บ้านแม่แจ่ม จ.ลำปาง

จังหวัดเชียงใหม่

ได้สำรวจตระไคร้ตัน ในพื้นที่รอบบริเวณศูนย์วิจัยเกษตรหลวง ส่วนแยกแม่جونหลวง ต.แม่น้ำจร อ.แม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ ได้สำรวจ ความสูงจากจากระดับน้ำทะเล ๑,๓๐๐-๑,๔๐๐ เมตร จากการสำรวจ ลักษณะตระไคร้ตันที่พบเป็นไม้ยืนต้น สูง ๔-๑๐ เมตร ลำต้นอ่อนมีเปลือกสีเขียว เมื่อแกะจะมีสีน้ำตาล-เทา ผิวเกลี้ยงอย่างเรียบ ใบเดี่ยวเรียงตัวแบบสลับ (alternate) ก้านใบเรียบ แผ่นใบเป็นรูปไข่ (elliptic) โคนใบรูปแหลม (acute) ขอบใบเรียบ ปลายใบลักษณะปลายแหลม (acute) หรือปลายเรียวแหลม (acuminate) ผิวใบทึบส่อง ด้านเรียบ แผ่นใบขนาด $4.0-4.6 \times 1.3-1.6$ เซนติเมตร (ภาพที่ ๖) ดอกตระไคร้ตันเป็นแบบแยกเพศ และแตน (dioecious) ชุดดอกแบบช่อกระจะ (raceme) เกิดที่ซอกใบ และปลายยอด ผลมีเนื้อแบบ berry มี ๑ เมล็ด ขนาด $0.7-0.9 \times 0.4-0.6$ เซนติเมตร (ภาพที่ ๖) ผลสุกมีสีดำ ระยะเวลาออกดอกช่วงเดือนตุลาคม-มีนาคม ระยะเวลาติดผลช่วงเดือนมีนาคม-กันยายน

ภาพที่ ๖ ลักษณะใบและผลตระไคร้ตันในพื้นที่แม่ジョンหลวง จ.เชียงใหม่

เมื่อเปรียบเทียบขนาดใบและขนาดผลตระไคร้ตันในแต่ละแหล่งที่ทำการสำรวจพบว่า ต้นตัวอย่างที่ทำการสำรวจมีแผ่นใบรูปไข่ (elliptic) ขอบใบเรียบ ปลายใบลักษณะปลายแหลม (acute) หรือปลายเรียวแหลม (acuminate) ผิวใบทึบส่อง ด้านเรียบ ไม่พบรูปแบบใบ โดยใบจากพื้นที่บ้านแม่ジョンหลวง จังหวัดเชียงใหม่ มีขนาดใหญ่ที่สุด ส่วนผลตระไคร้ตันจากบ้านปางของขนาดเฉลี่ยใหญ่ที่สุดคือ 0.9×0.6 เซนติเมตร ผลตระไคร้ตันจาก ต.หมอกจำเป่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีขนาดเล็กสุดคือ 0.6×0.4 เซนติเมตร (ตารางที่ ๑)

ตารางที่ ๑ รูปร่างใบ ขนาดใบ และขนาดผลตะไคร้ตันในแต่พื้นที่ที่ทำการสำรวจ

พื้นที่	รูปร่างแผ่นใบ	ขนาดใบ (เซนติเมตร)		ขนาดผล (เซนติเมตร)	
		ความกว้าง	ความยาว	ความกว้าง	ความยาว
จังหวัดเชียงราย บ้านปางขอน	รูปรี (elliptic)	๔.๐	๑๓.๐	๐.๙	๑
จังหวัดเชียงราย บ้านดอยช้าง	รูปรี (elliptic)	๔.๐	๑๑.๐	๐.๗๕	๐.๙
จังหวัดลำปาง บ้านแม่เจ้น	รูปรี (elliptic)	๓.๗๕	๑๑.๗๕	๐.๖๕	๐.๘
จังหวัดเชียงใหม่ บ้านแม่จอนหลวง	รูปรี (elliptic)	๔.๘๕	๑๖.๗๕	๐.๗๘	๐.๙
แม่ย่องสอน ต.หมอกจำเป	รูปรี (elliptic)	๔.๓	๑๔.๕	๐.๗๕	๐.๙

ผลการศึกษาด้านสัณฐานวิทยาและการจัดจำแนก

จากการศึกษาตะไคร้ตัน ๕ แห่ง จาก ๔ จังหวัด คือจังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ ลำปาง และแม่ย่องสอน จากการตรวจเอกสาร พฤษภา (๒๕๔๖) อนุกรมวิธานสามารถจัดจำแนกตะไคร้ตัน ซึ่งอยู่ในสกุล *Litsea* ออกเป็น ๑ ชนิด *Litsea cubeba* Pers. แต่มี ๒ variety คือ *Litsea cubeba* var. *cubeba* และ *Litsea cubeba* var. *formosana* (Nakai) Yang & P.H.Huang โดยใช้ลักษณะทางสัณฐานวิทยา

- ๑a. Branchlets, buds, leaves abaxially and inflorescences glabrousvar. *cubeba*
 ๑b. Branchlets, buds, leaves abaxially and inflorescences sericeous-pubescent.....var. *formosana*

ลักษณะที่ใช้แยกระหว่าง ๒ variety คือผิวใบเกลี้ยง (glabrous) และมีขนนุ่มที่ผิวใบ (sericeous-pubescent) ซึ่งจากตัวอย่างที่ทำการศึกษาทั้งหมดไม่พบขนนุ่มที่ผิวใบ จึงจำแนกตะไคร้ตันที่ทำการสำรวจอยู่ใน variety *Litsea cubeba* var. *cubeba*

ผลการตรวจสอบน้ำมันหอมระเหยจากผลตะไคร้ตัน

จากการสกัดผลตะไคร้ตันโดยการกลั่นด้วยไอน้ำ ได้น้ำมันหอมระเหยสีเหลือง มีปริมาณน้ำมันหอมระเหยตะไคร้ตัน ๓.๔๕-๔.๓๔ เปอร์เซ็นต์ พbmakที่สุดคือตัวอย่างจากจังหวัดเชียงใหม่คือ ๔.๓๔ เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ ๒)

ตารางที่ ๒ ปริมาณน้ำมันหอมระเหยของตะไคร้ต้นจากแหล่งต่างๆ

พื้นที่ทำการสำรวจ	ปริมาณน้ำมันหอมระเหย (%)
จังหวัดเชียงราย บ้านปางขอน	๔.๒๘
จังหวัดเชียงราย บ้านดอยช้าง	๔.๐๔
จังหวัดลำปาง บ้านแม่เจ่น	๓.๕๙
จังหวัดเชียงใหม่ แม่จอนหลวง	๔.๓๔
แม่ย่องสอน ต.หมอกจำเป่ำ	๓.๔๕

ได้ทำการทดสอบนำส่วนใบ และกิ่งของต้นตะไคร้ต้น มาทำสกัดน้ำมันหอมระเหยโดยการกลั่นด้วยไอน้ำ พบร่วมเปอร์เซ็นต์น้ำมันหอมระเหยน้อยกว่าส่วนของผลมากลดลงตารางที่ ๓

ตารางที่ ๓ ปริมาณน้ำมันหอมระเหยเฉลี่ยจากส่วนต่างๆ ของตะไคร้ต้น

ส่วนของตัวอย่างตะไคร้ต้น	ปริมาณน้ำมันหอมระเหย (%)
ใบ	๑.๒๙
กิ่งก้าน	๐.๙๙
ผลตะไคร้ต้น	๔.๐๖

การแยกองค์ประกอบของน้ำมันหอมระเหยตะไคร้ต้นจากการกลั่นด้วยไอน้ำ

จากการนำตัวอย่างน้ำมันหอมระเหยมาแยกองค์ประกอบเคมีเบื้องต้นโดย Gas Chromatograph -Mass Spectrometer (GC-MS) พบร่วมสาร aromatic substance ที่เป็นองค์ประกอบหลักของน้ำมันหอมระเหยตะไคร้ต้นคือ Geranial และ Citral b โดยน้ำมันหอมระเหยตะไคร้ต้นจากแหล่งต่างๆ มีองค์ประกอบทางเคมีใกล้เคียงกัน (ตารางที่ ๔)

ตารางที่ ๔ องค์ประกอบหลักน้ำมันหอมระเหยตะไคร้ต้น จากตัวอย่างตะไคร้ต้นในแต่ละพื้นที่ที่ศึกษา

พื้นที่ทำการสำรวจ	เปอร์เซ็นต์สหสมพันธ์ (% Relative)	
	Citral b	Geranial
จังหวัดเชียงราย บ้านปางขอน	๔๖.๒๘	๕๓.๗๗
จังหวัดเชียงราย บ้านดอยช้าง	๔๕.๗๕	๕๔.๒๕
จังหวัดลำปาง บ้านแม่เจ่น	๔๓.๕๑	๕๖.๔๙
จังหวัดเชียงใหม่ แม่จอนหลวง	๔๔.๖๘	๕๕.๓๒
จังหวัดแม่ย่องสอน ต.หมอกจำเป่ำ	๔๔.๙๙	๕๕.๐๑

สรุปผลการทดลอง

จากการศึกษาลักษณะทางพฤกษาศาสตร์และข้อมูลการออกดอกออกผลของตะไคร้ตัน (*Litsea cubeba* Pers.) จากแหล่งต่าง จังหวัดเชียงราย ๒ แห่งคือในสถานีพัฒนาการเกษตรที่สูง ตามพระราชดำริบ้านปางของ ความสูง ๑,๓๐๐-๑,๔๐๐ เมตร จากระดับน้ำทะเล และศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรที่สูงเชียงราย ความสูง ๑,๓๐๐-๑,๔๐๐ เมตร จากระดับน้ำทะเล จังหวัดลำปางพื้นที่ป่าบ้านแม่แจ่ม ความสูง ๙๐๐-๑,๒๐๐ เมตรจากระดับน้ำทะเล จังหวัดแม่ฮ่องสอนพื้นที่ป่าใน ต. หมอกจำแป๊ สูง ๘๕๐-๑,๑๐๐ เมตรจากระดับน้ำทะเล และจังหวัดเชียงใหม่ ศูนย์วิจัยเกษตรหลวง เชียงใหม่ส่วนแยกแม่จันหลวง ความสูงจากจากระดับน้ำทะเล ๑,๓๐๐-๑,๔๐๐ เมตร พบร่วงลำต้นอ่อนมีเปลือกสีเขียว เมื่อแกะจะมีสีน้ำตาล-เทา ใบเดี่ยวเรียงตัวแบบสลับ (alternate) แผ่นใบที่พบเป็นรูปรี (elliptic) ดอกตะไคร้ตันเป็นแบบแยกเพศ แยกตน (dioecious) ซอดอกแบบช่อระจะ (raceme) เกิดที่ซอกใบ และปลายยอด ผลมีเนื้อแบบ berry มี ๑ เมล็ด ผลสุกมีสีดำ โดยผลตะไคร้ตันจากบ้านปางของมีขนาดเฉลี่ยใหญ่ที่สุดคือ ๐.๙๙±๐.๐๗ เซนติเมตร ผลตะไคร้ตันจาก ต.หมอกจำแป๊ จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีขนาดเล็กสุดคือ ๐.๖๕±๐.๐๘ เซนติเมตร ตะไคร้ตันที่ทำการเก็บตัวอย่างไม่มีขันที่

ผิว ใบ รูป ราก ต้น อยู่ ใน
สายพันธุ์ *Litsea cubeba* var. *cubeba* โดยพบตะไคร้ตันได้ที่ระดับความสูง ๙๐๐-๑๔๐๐ เมตร จากระดับน้ำทะเล นอกจากนี้ยังพบว่าต้นตะไคร้ตันที่นำลงมาปลูกที่ศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงราย ระดับความสูง ๔๒๐ เมตรจากระดับน้ำทะเล สามารถเจริญเติบโตและติดผลได้ดี ระยะเวลาออกดอกช่วงเดือนตุลาคม-มีนาคม ระยะเวลาติดผลช่วงเดือนมีนาคม-กันยายน ช่วงที่เหมาะสมสำหรับการเก็บผลตะไคร้ตันคือช่วงปลายเดือนสิงหาคม-ต้นเดือนกรกฎาคม การศึกษาองค์ประกอบและปริมาณน้ำมันหอมระเหยจากผลตะไคร้ตัน พบร่วงองค์ประกอบที่สำคัญของน้ำมันหอมระเหยจากผลตะไคร้ตันคือ Geranial และ Citral b ในผลของตะไคร้ตันมีปริมาณน้ำมันหอมระเหยสูงที่สุดคือ ๔.๐๖ เปอร์เซ็นต์ เมื่อเทียบกับส่วนใน ๑.๒๙ เปอร์เซ็นต์ และกึ่งก้าน ๐.๙๙ เปอร์เซ็นต์ ปริมาณน้ำมันหอมระเหยของผลตะไคร้ตันจากแหล่งศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ แม่จันหลวง มีสูงที่สุดคือ ๔.๓๔ % และที่ ต.หมอกจำแป๊จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีน้ำมันหอมระเหยน้อยที่สุด คือ ๓.๔๕ %

การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

ได้ข้อมูลแหล่งถินที่อยู่ของตะไคร้ตันในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน ลักษณะทางพฤกษาศาสตร์ และข้อมูลพื้นฐานอื่นๆ ของตะไคร้ตัน ซึ่งตะไคร้ตันในปัจจุบันมีปริมาณลดลง เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับนักวิจัยและผู้สนใจนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ไชมอน, พินดา และวีไลวรรณ. ๒๕๔๓. ต้นไม้เมืองเหนือ. มีนาคม ๒๕๔๓. โครงการจัดพิมพ์คู่ไฟ
อาคารสถาบันปรีดีพนมยงค์ ๖๕/๑ ซอยทองหล่อ ถนนสุขุมวิท ๔๔ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ.
พฤษภา ภูปาน. ๒๕๔๖. การเปรียบเทียบลักษณะทางสัณฐานวิทยา กายวิภาค และนิเวศวิทยา ของ
ตะไคร้ตัน (*Litsea cubeba* Pers.) จากแหล่งต่างๆ ในจังหวัดน่านและจังหวัดเชียงใหม่,
วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาชีววิทยา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
๑๓๔ หน้า

สลี ปันยารชุน และปราณี นันทศรี. ๒๕๑๔. นำมันหอมระ夷จาก *Litsea cubeba* Pers. ใน
ประเทศไทย. วารสารเกษตรศาสตร์ ๘: ๖๕-๗๐.